

# Nielekka uprawa po zbiorze kukurydzy

**Uprawa roli po zbiorze kukurydzy powinna zapewnić zarówno racjonalne zagospodarowanie nawozowe resztek poźniwnych, jak i zmniejszyć zagrożenia ze strony szkodników i chorób grzybowych.**



Włodzimierz Talarczyk



Wygląd pola po zbiorze kukurydzy zależy od przeznaczenia plonu. Po zbiorze kukurydzy na ziarno ściernisko pokryte licznymi resztkami jest trudne do uprawy, ale to cenna masa organiczna.

Wygląd pola po zbiorze kukurydzy zależy od przeznaczenia plonu. Po zbiorze zielonki przeznaczonej do zakiszania pozostaje typowe ściernisko z twardymi i mocno zakorzenionymi resztkami łądy. Wysokość ścierniska wynosi najczęściej od 15 do 20 cm, ale gdy kukurydza jest bardzo wysoka i ma niewielkie, słabo zaziarnione kolby, to powinno się ją ścinać jeszcze wyżej, aby podnieść wartość energetyczną zielonki. Wyższe cięcie kukurydzy obniża plon zielonki, ale poprawia jej jakość, gdyż ścinane są najlepsze części roślin, a części dolne, najbardziej porażone przez choroby grzybowe, pozostają na polu. Natomiast po zbiorze kukurydzy na ziarno

lub CCM na polu oprócz ścierniska pozostają resztki łądy z liśćmi, rdzenie kolbowe i liście okrywowe kolb. Kombajny zbierające ziarno lub całe kolby wyposażone są w urządzenia rozdrabniające łądy po oberwaniu kolb, a więc wysokość ścierniska zależy od wysokości ich ustawienia.

Zwiększenie wysokości cięcia kukurydzy to mniejsze nakłady energetyczne i większa wydajność zbioru, ale wysokie ściernisko to większe nakłady na uprawę poźniwną. Najgorsze do uprawy są pola kukurydziane, na których zostały oberwane tylko kolby lub z przyczyn pogodowych nie zebrano plonu wcale. Dodając do tego duże zachwaszczenie,

pole wygląda jak wymagający rekultywacji ugor.

## **Zastępuje połowę dawki obornika**

Na jednym hektarze pola kukurydzianego, przy plonie ziarna 10 ton, pozostaje 12-14 ton suchej masy resztek poźniwnych. Ściernisko pokryte licznymi resztkami jest trudne do uprawy, ale to cenna masa organiczna, która przy odpowiednim zagospodarowaniu dostarczy glebie składników pokarmowych i próchnicy. Słoma kukurydziana jest znacznie bogatsza niż słoma zbożowa, ale dłużej się rozkłada i dłużej uwalnia składniki pokarmowe (do 3-4 lat), choć w pierwszym roku uwalnia ich zdecydowanie najwięcej.



Badania niemieckie dowodzą, że rozdrobnienie resztek kukurydzy 3 dni po zbiorze i zaoranie pola zmniejszyło populację omacnicy prosowianki aż o 95%!